

ת"פ 63653/06/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד פלוני-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 63653-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד תום נקש
נגד הנאשם		פלוני-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד בני זיתונה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש** לפי לסעיף 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, **תקיפת שוטר** לפי סעיף 273 לחוק העונשין, **הפרעה לשוטר** לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. ביום 04.05.21 הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו של הנאשם, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לעניין העונש.

3. על פי כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת נשואים זה לזה (להלן: "בני הזוג"), ולהם פעוט כבן שנתיים (להלן: "הפעוט"). בתאריך 10.3.20 בסמוך לשעה 23:15, במהלך ויכוח בין בני הזוג סביב חזרתו המאוחרת של הנאשם הביתה והיותו שתוי, תוך שהנאשם אחוז בילדם הפעוט, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שעיקם ידה ולקח ממנה בכוח את מכשיר הטלפון הנייד אז אחז בראשה והעיק אותה לריצפה, הפעוט החל לבכות, והנאשם צעק על המתלוננת שלא תראה את הפעוט ואז אחז באמצעות ידיו בצווארה וחנק אותה, העיק אותה מספר פעמים אל הריצפה וסטר על לחייה, הכה בידה וברגליה והטיח ראשה בדלת. ניסה לסגור אותה בחדר האמבטיה ושבר הדלת. בסמוך לכך, התקשרה המתלוננת למוקד 100, אז איים עליה הנאשם באומרו שזו הפעם האחרונה שהיא רואה את הילד והוסיף: "תתרחקי ממני או שאני הורג אותך". המתלוננת ניסתה מספר פעמים להתקרב לנאשם כדי לקחת הפעוט מידיו. המתלוננת התקשרה פעם נוספת למוקד 100 וביקשה להחיש הניידת, אז תפס הנאשם בשיער ראשה והעיפה על השער בגינה וגרם לנפילתה ארצה. בהמשך איים הנאשם על השוטר שהגיע למקום ולאחר מכן אף תקף השוטר בכך שסטר על לחיו ותלש מצלמת הגוף של השוטר והפילה ארצה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות שונות, סימן אדום בצוואר, נפיחות ביד, נפיחות בבוהן רגל שמאל

שפשוף ברגל ועור מקולף.

תסקירי שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 03.05.22, פירט שירות המבחן את קורות חייו של הנאשם, בן 37 גרוש אב לשני ילדים קטנים, עובד כעצמאי בתחום המסגרות, מתגורר בבית אימו ביישובי גדרות. גדל במשפחה נורמטיבית, מאז שירותו הצבאי סובל ממחלת אלופציה. מטופל תרופתית בשל חרדה ולחץ. הנאשם תיאר מערכת יחסים זוגית שאופיינה במתחים רבים ולוותה באלימות פיזית ומילולית הדדית, בעקבות האירוע נשוא כתב האישום בני הזוג התגרשו. המתלוננת אישרה הדברים וציינה כי כעת אינה חוששת מהנאשם. הנאשם אישר שימוש כמעט יום יומי בסם מסוג קנאביס, לטענת הנאשם הסם מסייע לו בהתמודדות עם רגשות דכדוך וחרדה וכאבים מהם סובל. הנאשם נעדר עבר פלילי. בהתייחס לאירוע נשוא כתב האישום מסר הנאשם שהרקע לאירוע היה ויכוח מילולי שהסלים לכדי אלימות, הנאשם טען שהיה שתוי ואינו זוכר פרטי האירוע, בשל כך התרשם שירות המבחן שהנאשם נוקט בגישה מצמצמת בנוגע לחלקו בביצוע העבירות.
5. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ורואה באירוע נקודת שפל, אולם אינו רואה עצמו כזקוק לטיפול בתחום הסמים או אלימות זוגית, לתפיסתו אינו מאופיין בדפוסי אלימות. הנאשם מסר שבמהלך העשור האחרון שולב פעמיים בטיפול בתחום ניהול כעסים באופן פרטי, בעקבות האירוע הנדון פנה הנאשם לשירותי הרווחה ושולב בהליך טיפולי אצל עו"ס משפחה, מדיווח העו"ס עולה שהנאשם החל במפגשים שבועיים-פרטניים מינואר 2021, התמיד להגיע למפגשים שיתף פעולה עם ההליך, ההליך הופסק בנובמבר 2021 בעקבות יציאת העו"ס לחופשת לידה. שירות המבחן ציין שהטיפול לא סב סביב תחום האלימות הזוגית אלא נגע יותר לתחושת העומס והקושי בהתארגנות מצד הנאשם.
6. שירות המבחן התרשם שבשל היעדר טיפול אינטנסיבי בתחום האלימות הזוגית, קיים סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות זוגית. מאחר ושירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר מוטיבציה לשילוב בטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית. לעניין העונש המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית שתהווה עבורו גורם הרתעה ומציב גבולות שתשקף חומרת מעשיו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

7. המאשימה הגישה תמונות המתעדות החבלה שנגרמה למתלוננת והנזק שנגרם.
8. ההגנה הגישה חוו"ד קרימינולוגית (נ/1). בחקירתה הנגדית הבהירה הקרימינולוגית שחוות דעתה מבוססת בין היתר על השיחות שערכה עם עו"סית המטפלת בנאשם, היא הסבירה ששירות המבחן היה צריך לבחון יותר לעומק את הדברים. לטענתה הנאשם נרתם להליך הטיפול והביע מוטיבציה לטיפול, שירות המבחן ציין שהנאשם לא הגיע למסור בדיקות שתן אולם לדעתה הנאשם עשה הכל כדי למצוא פתרון, הוא העלה בפני שירות המבחן את הקושי האובייקטיבי שלו, מצופה היה ששירות המבחן יסייע לו למצוא פתרון אחר שלא על חשבון יום עבודה של הנאשם. בעניינו של הנאשם היו שיקולים מעבר ושירות המבחן היה צריך להסתכל על המכלול הדברים.
9. **ב"כ המאשימה** עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, הפנה לכך שהמעשים בוצעו לנגד עיניו של ילדו

הפעוט, וציין כי הנאשם נקט באלימות מילולית ופיזית קשה וברוטלית כלפי המתלוננת וגם בהגיעם של השוטרים לא חדל ממעשיו ופנה באלימות מילולית ופיזית כלפי אחד השוטרים שהגיע למקום. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, והפנה לפסיקה בנוגע למתחם ענישה ועתרה למתחם ענישה הנע בין 13 חודשי מאסר בפועל ל 24 חודשי מאסר בפועל, ועתר למקם עונשו בתחתית המתחם. אמנם המדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שהודה במיוחס לו ויש לזקוף זאת לזכותו אולם שירות המבחן ציין שקיימת מסוכנות גבוהה להישנות עבירות דומות בעתיד, הנאשם לא עבר טיפול אינטנסיבי, ובפני שירות המבחן הודה באופן חלקי. הוצע לנאשם להתחיל הליך טיפולי אך הוא נמנע מלשתף פעולה ולא מסר בדיקות שתן כנדרש ואף הגדיל ועשה והצהיר שאין בכוונתו להפסיק השימוש בסמים, מחוות דעת ההגנה עולה תמונה שונה, בעניין זה ציין ב"כ המאשימה שלפי הפסיקה יש לתת הבכורה לתסקיר שירות המבחן על פני חוות דעת פרטית.

10. **ב"כ הנאשם** ציין שהנאשם לקחת אחריות מלאה על מעשיו, המעשים בוצעו בהיותו תחת השפעת אלכוהול. ב"כ הנאשם ציינה כי חוו"ד שהוגשה מטעמו בא להדגיש שלנאשם יש מוטיבציה לטיפול, הנאשם מודע לבעיותיו ומעוניין לשפר ולפתור הדברים. ככל הנראה הנאשם חווה אירוע טראומטי במהלך שירות הצבאי וסובל מפוסט טראומה שלא טופלה. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם נמצא בבדיקה אקראית שמסר נקי מסמים, מזה כ 3 חודשים אינו משתמש בסמים. טען כי העונש הראוי בנסיבות תיק זה הינו מספר חודשים בעבודות שירות, משום שהנאשם ללא עבר פלילי, מאז האירוע חלפו שנתיים והנאשם לא הסתבך שוב בפלילים, ההליך הטיפולי לא התקדם לא רק בגלל הנאשם אלא בשל משבר הקורונה. הנאשם עבר הליך טיפולי במסגרת הרווחה, גם הליך לטיפול בכעסים ולפני האירוע טיפול זוגי. בנוסף טופל פסיכיאטרית והוא חש כיום רגוע ובשליטה.

11. **הנאשם**, הביע רצון להתקדם בחייו למען ילדיו, הוא ציין כמה חשובים לו ילדיו והדגיש שלמרות המרחק ביניהם הוא מקפיד לראותם משלב זאת עם עבודתו כעצמאי. ציין שעבר טיפול לשליטה בכעסים ומשהסתיים המשיך לטיפול במסגרת הרווחה. לטענתו כיום מצוי בקשר טוב עם המתלוננת.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

12. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותו ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו

13. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הגנה על שלמות גופו של האדם, חייו,

וביטחוננו. הואיל ומדובר בעבירות אלימות בתוך התא המשפחתי, נפגע גם ערך חברתי נוסף של שלמות התא המשפחתי ותחושת המוגנות בתוך התא המשפחתי. אישה זכאית לחוש מוגנת ובטוחה לצד בעלה ולא לחוש פחד ואימה מפניו. כאשר מדובר במעשי אלימות בתוך המשפחה, עולה צורך מיוחד בהגנה על הקורבן שכן עבירות אלו מתרחשות בחדרי חדרים, רחוק מעיני הרשויות ולעיתים קרובות קיימת חוסר נכונות מצד הקורבן לחשוף העבירות מתוך תלות כלכלית, רגשית או רצון לשמור על התא המשפחתי.

14. בתי המשפט עמדו על כך בפסיקה במהלך השנים, ראה ע"פ 11917/04 **נורדיצקי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 6758/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** ולאחרונה ראה רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי: **"... יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף..."**

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

15. מכתב האישום עולה, כי הנאשם ביצע עבירת תקיפה חבלנית כלפי המתלוננת, אשתו על רקע ויכוח ביניהם. הנאשם הכה במתלוננת בכל חלקי גופה, משך בשערות ראשה של המתלוננת וחנק אותה באמצעות ידיו, כל זאת בעודו אוחז בבנם הפעוט. גם לאחר הגעת השוטרים למקום נהג הנאשם באלימות פיזית ומילולית כלפי אחד השוטרים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש וזאת כפי שצוין לעיל. יש לציין כי המעשים נעשו בשעת לילה מאוחרת בעוד הנאשם אוחז בבנו הפעוט. לאור המפורט לעיל מדובר **בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים.**

מדיניות הענישה הנוהגת

16. בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים מעלה כי מדובר במנעד עונשים רחב, תוך התחשבות בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה:

א. רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובניסיון לתקיפת בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח עם בת זוגו השליך לעברה נעל ספורט, בהמשך הכה אותה באמצעות נעל בגבה ובפניה וגם לדימום בשפתייה כל זאת לעיני בנם הקטין. בית המשפט המחוזי קיבל ערעור המדינה והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ב. רע"פ 2750/22 **ליוולקו נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובעבירת איומים, בכך שבמהלך ויכוח בין הנאשם

למתלוננת, ועל רקע חשדו של הנאשם שהמתלוננת מקליטה אותו, לקח ממנה בכוח את מכשיר הטלפון הכה אותה באמצעות הטלפון בראשה וכן הכה בה במכות אגרופ לאחר מכן השליך מכשיר הטלפון ומשרצה המתלוננת לקחתו בעט בה, בהמשך הלך לחדר השינה המתלוננת אחריו תפס אותה בחוזקה הפילה על הריצפה עמד מעליה התיישב עליה וחנק אותה בעודו מאיים עליה עד שהצליחה להשתחרר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל 20 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, רופא במקצועו נדון ל 10 לחודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ג. רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח דחף את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם הענישה הנע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירוצה בעבודות שירות ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ד. רע"פ 361/16 **עזאם נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה, בכך שהכה המתלוננת, בת זוגו, באמצעות צינור מים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד והוגש בעניינו תסקיר במסגרתו הומלץ על הטלת ענישה מוחשית הרתעתית, על אף שהינו מוכר כנכה 100% נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו הופחת ל 7 חודשים לאחר שהתברר שהייתה טעות משהסתבר שהמתלוננת לא הייתה קטינה בזמן האירוע. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ו. ע"פ (מרכז) 249/12 **נועם נ' מדינת ישראל** - נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בתקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד, **ונדון ל- 8 חודשי מאסר**. הנאשם נעדר עבר פלילי, עבר הליך טיפולי. בית המשפט המחוזי כאמור דחה את הערעור והותיר העונש על כנו.

17. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של **הפרעה לשוטרי נעה** בין הטלת מאסר על תנאי, קנס, שירות לתועלת הציבור ואף הסתפקות בהארכתו של מאסר מותנה. ראו למשל ע"פ (י-ם) 8740/04 **מדינת ישראל נ' בן גביר**; ע"פ (י-ם) 28716-12-12 **כהן נ' מדינת ישראל**; ת"פ (י-ם) 4110/09 **מדינת ישראל נ' עליאן**; ת"פ (פ"ת) 37009-01-13 **מדינת ישראל נ' סקלרוד**; ת"פ (ב"ש) 16194-02-12 **מדינת ישראל נ' דהן**.

18. בשים לב לכך שבין העבירות יש קשר הדוק, והן נעשו בסמיכות זמנים, הרי שמדובר באירוע אחד ועל

- כן אקבע מתחם ענישה אחד. ראו למשל רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל.
19. לאור כל האמור לעיל ובשים לב לנסיבות העבירה שבפני, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

20. בעת גזירת עונשו של הנאשם בגדרי מחתם העונש ההולם, יש לשקול נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
21. הנאשם בן 29, נעדר עבר פלילי, אב לשני ילדים, אשר טרם מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי.
22. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי.
23. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מודה אך ממזער מחלקו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם זקוק לעזרה וטיפול בתחום ההתמכרות לסמים ובתחום הזוגי, בעוד בפועל הנאשם שלל שימוש בסמים ונזקקות טיפולית בתחום זה ואף לא הגיע לבדיקות שתן. מנגד, מחוות הדעת הפרטית שהוגשה מטעמו של הנאשם עלה שהנאשם הביע מוטיבציה טיפולית וכי אין לזקוף לחובתו את העובדה שלא הגיע לבדיקות השתן, משום שהיה על שירות המבחן להתחשב בכך שהנאשם עובד. לכך לא אוכל להסכים. נאשם שנדרש להתייצב לבדיקות שתן חייב לעשות כן ללא כל דיחוי, ובטח אינו יכול להחליט על דעת עצמו שלא להתייצב. הלכה היא כי שיקוליו של שירות המבחן מקצועיים, אובייקטיביים ואחידים ועל כן באופן רגיל יש לתת לו בכורה על פני חוות דעת פרטית. ראו למשל ע"פ 6032/16 לו נ' מדינת ישראל.
24. משכל זה נאמר, יש לתת משקל לחיוב לכך שהנאשם סיים הליך טיפולי של שליטה בכעסים וכי כיום מצוי בטיפול במסגרת שירותי הרווחה.
25. לאור המפורט לעיל ובשים לב לכך שחלפו כשנתיים מהאירוע נשוא כתב האישום ולכך שהנאשם לא הסתבך שוב בפלילים ובשים לב לכך שהנאשם מצוי כיום בטיפול מסוים, גם אם לא במסגרת שירות המבחן, מצאתי שיש לגזור עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם שקבעתי.

סוף דבר

26. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 7 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות בבית חולים הרצפלד, רח' דרך ארץ 1. הנאשם יחל בביצוע עבודות השירות החל מיום 21.11.22.
ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירת אלימות כלשהי, למעט איומים.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירת איומים.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירות נגד שוטרים.

ה. פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪, הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.23.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"ב, 12 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.